

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové, v právní věci **žalobkyně PharmDr. H. T.**, zastoupené Mgr. Liborem Valentou, advokátem, se sídlem 603 00 Brno, Křížová 18, proti **žalované České lékárnické komoře**, se sídlem 140 46 Praha 4, Antala Staška 80, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 28 Ca 311/2001 - 36 ze dne 18. 2. 2003,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalovaná čestná rada České lékárnické komory uložila svým rozhodnutím ze dne 1. 3. 2001, č. j. 82 ČR/2000, žalobkyni pokutu ve výši 30 000 Kč za porušení § 48 odst. 3 písm. b) zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a čl. 12 Profesního řádu ČLK. Rozhodnutí žalované bylo žalobkyni odesláno do vlastních rukou a uloženo na poště dne 6. 4. 2001. S ohledem na tuto skutečnost nastala dne 9. 4. 2001 fikce doručení, když podle § 24 odst. 2 zákona č. 71/1976 Sb., správní řád, nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, poslední den této lhůty se považuje za den doručení. Žalobkyně si následně osobně vyzvedla rozhodnutí dne 20. 4. 2001 na poště, kde bylo uloženo.

Žalobkyně, zastoupená advokátkou Mgr. Hanou Poláchovou, se sídlem 756 54 Zubří, Na Ohradách 1183, podala dne 21. 5. 2001 u Krajského soudu v Ostravě opravný prostředek

proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 5. 6. 2001, č. j. 22 Ca 170/2001 - 11, věc postoupil Městskému soudu v Praze.

Dne 8. 1. 2002 žalobkyně vypověděla plnou moc k právnímu zastupování advokátce Mgr. Haně Poláchové a udělila plnou moc k právnímu zastupování advokátu Mgr. Liboru Valentovi, se sídlem Hlinky 118, Brno, reg. č. ČAK 9148.

Městský soud v Praze napadeným usnesením dne 18. 2. 2003 rozhodl tak, že návrh odmítá, a to z toho důvodu, že opravný prostředek byl podán opožděně, neboť (z výše uvedených důvodů) fikce doručení žalobou napadeného správního rozhodnutí nastala 9. 4. 2001, a tudíž opravný prostředek podaný dne 21. 5. 2001 byl podán po 30-ti denní lhůtě stanovené § 250m odst. 2 o. s. ř. (ve znění účinném před 1. 1. 2003).

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně, zastoupená advokátem Mgr. Liborem Valentou, kasační stížnost z důvodu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nezákonnost tohoto rozhodnutí byla spatřována v tom, že žalobkyně, dle svého tvrzení, byla již v původním správním řízení zastoupena advokátkou Mgr. Hanou Poláchovou, přičemž žalobou napadené správní rozhodnutí bylo do vlastních rukou doručováno pouze žalobkyni; tudíž dle názoru žalobkyně mělo být doručeno jejímu zástupci a pokud se tak nestalo, nebylo žalobou napadené správní rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud nejdříve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti. Kasační stížnost je přípustná, byla podána včas a obsahuje předepsané náležitosti. Směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Podal ji účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo. Přestože se žalobkyně (dále „stěžovatelka“) výslovně nedomáhá v kasační stížnosti zrušení napadeného rozhodnutí (i když je její povinností podle § 106 odst. 1 s. ř. s. ic. § 37 odst. 3 s. ř. s. tvrdit, čeho se domáhá) je z jejího dalšího obsahu zcela zřejmé, že se domáhá zrušení napadeného soudního rozhodnutí. Z obsahu kasační stížnosti rovněž plyne, že rozhodnutí je napadeno v celém rozsahu. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Kasační stížnost je podána z důvodu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Jako skutkový důvod je uváděna skutečnost, že stěžovatelka byla již v původním řízení zastoupena na základě plné moci, a bylo-li proto doručeno pouze stěžovatelce a nebylo-li zároveň doručeno jejímu zástupci, nebylo doručeno vůbec a rozhodnutí o odmítnutí žaloby je tudíž nezákonné.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 s. ř. s. v napadeném rozsahu a podle důvodů uvedených v kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Městský soud v Praze postupoval správně, když žalobu pro opožděnost odmítl. Při zjišťování data doručení vycházel ze skutečností, které byly uvedeny ve správním spise, kdy z doručenky připojené ke správnímu rozhodnutí zcela nepochybně plyne, že rozhodnutí bylo na poště pro stěžovatelku uloženo dne 6. 4. 2001. Stěžovatelka po celou dobu soudního řízení v prvním stupni namítala skutečnosti zpochybňující věcnou správnost rozhodnutí žalovaného správního orgánu, ale ani jednou netvrdila, že by ve správním řízení byla zastoupena a že jí nebylo správní rozhodnutí řádně doručeno. Skutečnost, že by stěžovatelka byla již ve správním řízení zastoupena, nelze zjistit ani ze správního spisu, ve kterém není

založena žádná plná moc k právnímu zastupování, ani z něj není patrná žádná stopa po zastupování stěžovatelky již v řízení před správním orgánem. Naopak, ze správního spisu plyne zcela jednoznačně, že stěžovatelka ve správním řízení jednala sama, nikým nezastoupena.

I kdyby námitka stěžovatelky, že v řízení před správním orgánem byla zastoupena, byla pravdivá, za dané procesní situace by k ní Nejvyšší správní soud nepřihlédl, a to z důvodů uvedených v § 109 odst. 4 s. ř. s, neboť ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží. Tuto námitku měla stěžovatelka uplatnit již v žalobě u soudu prvního stupně a ne se na ni odvolávat až v kasační stížnosti. O nedůvodnosti námitky nedostatku řádného doručení správního rozhodnutí navíc svědčí i skutečnost, že ač se jedná o jediný důvod uvedený v kasační stížnosti, stěžovatelka jej nijak nedokládá. Správní soudy rozhodují na podkladě skutkových materiálů, které jim sporné strany opatří. Účastníci řízení, pokud chtějí být v řízení úspěšní, musejí svou aktivní činností přispět k tomu, aby soud měl dostatek skutkového materiálu pro své rozhodnutí. K tomu mohou přispět splněním své povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní. Pokud účastníci řízení tyto své povinnosti nesplní, soudní rozhodnutí vyzní v jejich neprospěch. V daném případě, kdy účastník řízení nedoloží jediný uplatněný důvod své kasační stížnosti, jde o tak zřejmé porušení povinnosti důkazní, že lze dospět k jednoznačnému závěru, že pro tvrzené skutečnosti ani žádné důkazy nemá, a jde tedy o skutková tvrzení nepravdivá (kdyby takové důkazy měl, pak by je – za dané procesní situace – nabídl, nebo by aspoň vysvětlil, proč tak nečiní). Stěžovatelka tedy, mimo důvody výše uvedené, nesplnila ani svou povinnost důkazní, a proto by i z těchto důvodů nemohla být se svou kasační stížností úspěšná.

Protože náklady řízení žalované nepřevyšují náklady běžné administrativní činnosti, Nejvyšší správní soud jejich náhradu nepřiznal přesto, že žalovaná byla v řízení úspěšná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 20. listopadu 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu